

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 17 lutego 2010 r. — Finanzamt Essen-NordOst przeciwko GFKL Financial Services AG

(Sprawa C-93/10)

(2010/C 134/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Essen-NordOst

Strona pozwana: GFKL Financial Services AG

Pytania prejudycjalne

1) W przedmiocie wykładni art. 2 pkt 1 i art. 4 szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽¹⁾: Czy w przypadku sprzedaży (kupna) wierzytelności, co do których istnieje poważna wątpliwość, że zostaną zaspokojone [zahlungsgestörte Forderungen] w drodze przejęcia odzyskiwania długów i ryzyka ich niezaspokojenia nabywca wierzytelności dokonuje odpłatnego świadczenia i prowadzi działalność gospodarczą również wtedy, gdy cena kupna

— nie jest obliczana stosownie do wartości nominalnej wierzytelności, przy uzgodnionym umownie ryczałtowym potrąceniu z tytułu przejęcia odzyskiwania długów i ryzyka ich niezaspokojenia, lecz

— jest obliczana stosownie do ryzyka niezaspokojenia oszacowanego dla każdej wierzytelności, a odzyskiwanie długów ma jedynie podrzędne znaczenie w stosunku do potrącenia z tytułu ryzyka ich niezaspokojenia?

2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej — w przedmiocie wykładni art. 13 część B lit. d) pkt 2 i 3 szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych [...]:

a) Czy przejęcie ryzyka niezaspokojenia wierzytelności przez kupującego wierzytelności w przypadku nabycia wierzytelności, co do których istnieje poważna wątpli-

wość, że zostaną zaspokojone, za cenę znacznie poniżej wartości nominalnej jest, jako udzielenie innego zabezpieczenia kredytowego lub innego zabezpieczenia [gwarancji], zwolnione z podatku?

b) Jeżeli ma miejsce zwolnienie z podatku przejęcie ryzyka: czy odzyskiwanie długów jest zwolnione z podatku jako element jednolitego świadczenia bądź jako świadczenie uboczne, czy też podlega opodatkowaniu jako odrębne świadczenie?

3) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej i nie ma miejsca świadczenie zwolnione z podatku — w przedmiocie wykładni art. 11 część A lit. a) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych [...]: czy wynagrodzenie za podlegające opodatkowaniu świadczenie jest określane stosownie do przypuszczanych przez strony, czy też rzeczywistych kosztów odzyskania długu?

⁽¹⁾ Dz.U, L 145 s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberste Berufungs- und Disziplarkommission (Austria) w dniu 23 lutego 2010 r. — Gentcho Pavlov i Gregor Famira przeciwko Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

(Sprawa C-101/10)

(2010/C 134/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberste Berufungs- und Disziplarkommission.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gentcho Pavlov, Gregor Famira.

Strona pozwana: Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 38 ust. 1 Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony ⁽¹⁾ znajdował bezpośrednie zastosowanie w okresie od dnia 2 stycznia 2004 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. do postępowania w sprawie wpisania obywatela Bułgarii na listę aplikantów adwokackich?

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

2) Czy art. 38 ust. 1 Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony stał na przeszkodzie stosowaniu § 30 ust. 1 i 5 austriackiej Rechtsanwaltsordnung (ustawy o adwokaturze), zgodnie z którym jedną z przesłanek wpisu na listę jest posiadanie obywatelstwa austriackiego albo uważanego za równoważne, do złożonego w dniu 2 stycznia 2004 r. przez obywatela Bułgarii zatrudnionego przez austriackiego adwokata wniosku o wpis na listę austriackich aplikantów adwokackich oraz o wydanie legitymacji zgodnie z § 15 ust. 3 austriackiej Rechtsanwaltsordnung, oraz do odmowy wpisu wyłącznie ze względu na obywatelstwo, pomimo spełnienia pozostałych przesłanek oraz posiadania pozwolenia na pobyt i pracę w Austrii?

(¹) Dz.U. L 358 z 31.12.1994, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland w dniu 24 lutego 2010 r. — Patrick Kelly przeciwko National University of Ireland

(Sprawa C-104/10)

(2010/C 134/29)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

The High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Patrick Kelly

Strona pozwana: The National University of Ireland

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 97/80/WE (¹) uprawnia kandydata ubiegającego się o kształcenie zawodowe — który uważa, że jemu lub jej odmówiono dostępu do kształcenia zawodowego, ponieważ nie zastosowano w stosunku do niego lub do niej zasady równego traktowania — do uzyskania informacji o odpowiednich kwalifikacjach innych kandydatów na przedmiotowe studia, a w szczególności kandydatów, którym nie odmówiono dostępu do kształcenia zawodowego, tak aby kandydat ten mógł „przedstawić przed sądem lub innym właściwym organem stan faktyczny, z którego można domniemywać istnienie bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji”?

2) Czy art. 4 dyrektywy Rady 76/207/EWG (²) uprawnia kandydata ubiegającego się o kształcenie zawodowe — który uważa, że jemu lub jej odmówiono dostępu do kształcenia zawodowego „na podstawie takich samych kryteriów” oraz że on lub ona stali się przedmiotem dyskryminacji „ze względu na płeć” w zakresie dostępu do kształcenia zawodowego — do informacji będących w posiadaniu organizatora studiów o odpowiednich kwalifikacjach innych kandydatów na przedmiotowe studia, a w szczególności kandydatów, którym nie odmówiono dostępu do kształcenia zawodowego?

3) Czy art. 3 dyrektywy Rady 2002/73/WE (³), który zakazuje „bezpośredniej bądź pośredniej dyskryminacji ze względu na płeć” w zakresie „dostępu” do kształcenia zawodowego uprawnia kandydata ubiegającego się o kształcenie zawodowe — który twierdzi, że stał się przedmiotem dyskryminacji „ze względu na płeć” w zakresie dostępu do kształcenia zawodowego — do informacji będących w posiadaniu organizatora studiów o odpowiednich kwalifikacjach innych kandydatów na przedmiotowe studia, a w szczególności kandydatów, którym nie odmówiono dostępu do kształcenia zawodowego?

4) Czy obowiązek wynikający z art. 267 ust. 3 TFUE ma odmienny charakter w państwie członkowskim, w którym istnieje kontradictoryjny (w przeciwieństwie do inkwizycyjnego) system prawa, a jeżeli tak to, to w jakim zakresie?

5) Czy na jakiekolwiek uprawnienie do uzyskania informacji wynikające z wyżej wymienionych dyrektyw może mieć wpływ funkcjonowanie krajowych bądź europejskich reguł dotyczących poufności?

(¹) Dyrektywa Rady 97/80/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć Dz.U. 1998 L 14, s. 6

(²) Dyrektywa Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy Dz.U. L 39, s. 40

(³) Dyrektywa 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 269, s. 15)